

Ijen. Ker se čisti dobiček naših prirediteljev uporablja za nabavo novih knjig in društvenih stroškov, zato pričakujemo za tokrat mnogo številne udeležbe. — Novo leto se bliža, čas naročitve raznih časopisov. Skrbimo, da bodo v naše družine prihajali samo dobri časopisi, predvsem naš nadvse ljubljani »Slovenski Gospodar« in po možnosti tudi »Slovenec«. Slabi časopisi, ki se žal tudi pri nas precej vsiljujejo, naj izginejo iz naših hiš! Če boste to storili, vam bo, dragi Antonjevcani, pisec teh vrstic še marsikatero novico, veselo ali prijetno, napisal.

Ljutomer. V nedeljo dne 27. t. m. gostuje v Ljutomeru Ljudski oder iz Maribora. Ob polštirih popoldne vprizori v Katoliškem domu svetovnoznano Gogoljevo komedijo »Ženitev«, katero so te dni vprizorili tudi v mariborskem narodnem gledališču. Gostovanje Ljudskega odra v Ljutomeru bo nudilo brez dvoma gledališki užitek, katerega tudi okoličani naj ne zamudijo! — Na Štefanovo pa priredi v isti dvorani domače tamburaško društvo svoje običajno tombolo.

Konjice. Tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo, ki je v zadnjem času uprizorilo lepo število dobro uspešnih gledaliških predstav, nam za božične praznike pripravlja veliko rimsko igro »Quo vadis«, katere vsebina je vzeta po znamenitem istoimenem Sienkijevčevem romanu. Igra poteka v devetih slikah ter z dodatkom uvodne slike po svetopisemski legendi srečanja Kristusa s Petrom, ter zaključno skupino kot simbol zmage krščanstva nad poganstvom. Oprema navedene igre obeta presegati lansko leto uprizorjeno igro »Ben-Hur«, posebno glede oblek, ki bodo za podeželske odre naravnost razkošne. Pri igri sodeluje v celoti nad 50 oseb, ter so nekateri prizori dejanj spopolnjeni z glasbenimi in pevskimi točkami, kar bo dalo dejanju posebno lepoto in privlačnost. Predstava se vrši na praznik sv. Štefana, dne 26. in v nedeljo dne 27. decembra, točno ob peti uri popoldne v prostorih Katoliškega društva doma. Vsem, ki nameravajo posetiti predstavo, toplo priporočamo prednakup vstopnic od 23. tega meseca v trgovini Anton Valenčak, na praznike pa po vsakokratnem cerkvenem opravilu pri blagajni v društvenem domu. S prednakupom vstop-

ni priča, če ga morda kedo ne opazuje. Naenkrat pa se je obrnil in kar streslo ga je po celem telesu. Ne po grmovju, ampak po potu je šel umirjenih korakov za njim — bundaš.

Bil je velik, črn pes z znaki različnih pasem, od katerih je bilo dve dobro spoznati. Imel je dolgo, kocasto dlako, velik in nekako odsekan gobec, iz glave pa je bliščalo dvoje plavkastih in vedno mokrih oči, ki sta razodevali izredno zvestobo ter vdanost. Čisto mirno je stopal v gotovi razdalji za možem.

Ko je Miha uvidel, da ne more odpoditi psa, je šel naprej še bolj urnih korakov. Skoro bežal je sto metrov in se obrnil. Olajšano se je oddahnil: bundaša ni bilo nikjer. Že se je tolažil Miha, da se je znebil preganjalca, ko se je ta zopet pojavil za ovinkom.

Miha je postal, kakor bi ga bil pribil, srce mu je razbijalo do vratu. Misel, da bi ga utegnil kedo videti skupaj s psom žrtve, mu je nagnala strah v vse ude.

»Proč od tod!«

Vendar pes se ni niti ganil.

Morilcu je prišlo na misel, da bi psa

AKUTNI REVMAZEM V SKLEPIH

je posebna infekcija karakterističnih mikroskopskih malih grč. Po presni mrzlici je treba vzeti dnevno obkladke z Pistyanskim zdravilnim blatom. Blatne kocke in gotove komprese dobite v drogeriji Gregorič, Ljubljana, Prešernova 5.

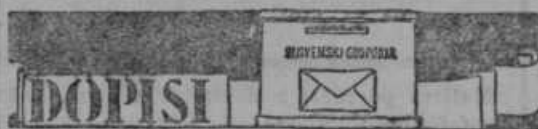
nic se omogoči točni pričetek predstave. Ne zamudite užitka, ki se vam bo nudil! Bog živi!

Prosvetno društvo na Ponikvi ob južni žel. je imelo dne 6. t. m. svoj redni občni zbor, na katerem se je razmotrivalo, kako bi poživili društveno delo. Treba bo predvsem prirediti moško mladino, da bo ostala verna in značajna. Predvsem imajo dolžnost starši, da navajajo svoje sinove k poštenemu življenju in k sodelovanju v Prosvetnem društvu. Če kdaj, je zlasti dandanes nevarnost za mladino, da se izpridi v verskem in npravnem oziru. In kaj potem? Zato se naj novi odbor krepko poprime dela na polju prosvete!

Vojnik. Na dan sv. Štefana, dne 26. tega meseca v vojniško posojilniško dvorano, kjer bodo člani Katoliškega prosvetnega društva uprizorili Jurčič-Govekarjevo igro »Deseti brat«. Igra je v petih dejanjih in dveh spremembah. Sedaj v božičnih praznikih se za trenutek odtrgajte od doma ter pohitite v posojilniško dvorano. Gospodarska kriza naj ne bo vzrok vaše neudeležbe pri tej igri, saj je vstopnina znižana. Katoliško prosvetno društvo je prvo v Vojniku, ki čuti z vami in vam je omogočilo, da se tudi vi boste lahko udeležili te zanimive igre. Torej na svidenje v posojilniški dvorani na sv. Štefana! Bog živi!

Laško. Izobraževalno društvo v Laškem prireja ob četrtih popoldan v nadžupni dvorani kmetijska predavanja. Do sedaj sta že predavala gg. dr. Ogrizek in inženir Janko Dolinar iz Celja. — Imenovano društvo ima v soboto dne 26. decembra ob 8. uri dopoldne občni zbor v kaplaniji.

★

Remšnik. Treba je, da se tudi mi zopet oglašimo z naših zasneženih hribov, da ne bi kdo

mislil, da smo zaspali v zimsko spanje. Temu pa ni tako. Naša šolska mladina je priredila dne 29. novembra in dne 8. decembra ponovila prekrasen Miklavžev večer. Prirediteljev je stala mnogo truda, zato je bil tudi sijajen uspeh.

Sv. Primož na Pohorju. Razrešen je bil z odlokom kr. banske uprave županijskih poslov Alojz Peruš. Imenovani je bil izvoljen županom, ko je leta 1924 bivša SLS zmagala nad socialisti. Za dobrobit občanov ves vnet je vodil vsa ta leta občino z razumom kakor le malokateri, pa tudi skrajno nesebično in neutrudljivo. To so tudi občani kmalu spoznali. Ko so bile leta 1927 nove občinske volitve, in se je vložila samo ena kompromisna lista, je bil vnovič izvoljen županom. Poleg navadnih občinskih poslov je ustregel rad vsakemu, kdor je prihitel k njemu po nasvet ali pomoč. Koliko sporov je poravnal s preudarno in prepričevalno besedo in koliko potov in tožbenih stroškov tako prihranil svojim občanom! Bog mu povrni vse, kar je storil dobrega! — Županom je bil imenovan Alojz Strasser, kovač in posestnik.

Podgorje. Gospod urednik! Ne vem, ali ste nas popolnoma pozabili ali pa Podgorja nimate na Vašem zemljevidu, da nas tako prezirate! Toda mi smo še tu in živimo kot drugi zemljani: zjutraj vstanemo, zvečer se vležemo k počitku, ko smo ves dan delali, kakor vemo in znamo. Tako preidejo dnevi, tedni in meseci brez posebnih dogodkov. Le tu in tam se kaj posebnega zgodi, kar nas za nekoliko časa spravi iz ravnotežja. Za vse to pa bi morali Vi vedeti, da bi lahko v listu poročali. Svetujem Vam, da napravite pri nas telefonično ali radio-oddajno postajo, če pa to ne, pa potegnite vsaj vrv preko Pohorja, da bomo v zvezi. Zaenkrat Vam jaz sporočim par novic. Na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije je bila tu izredna slovesnost. Preč. g. duhovni svetnik in pisatelj Ksaver Meško iz sosednih Sel je pri večernicah sprejel v novoustanovljeno Marijino družbo 30 deklet. V svojem lepem in gnljivem govoru je spomnil dekleta na časti in dolžnosti, ki jih bodo imele kot Marijine hčerke in je na zgledih pokazal, koliko dobrega lahko storijo pridne Marijine družbenke v posameznih družinah in v celi župniji. So res blagoslov za družine in vso

ubil. Postal je med koruznimi stebli in je segel po nož v žep. Nož mu je vzdramil misli na zaklanega, na kri, na poslednje grgranje in na voščeni obraz.

Hotel se je umiriti, zagospodovati — nad strahom in trepetom, ki sta se ga oprijemala. Za trenutek je sedel v travo. Zopet je pritekel pred njega pes in ga gledal z mirnimi, plavkastimi očmi žrtve, z očmi, kojih pogleda Miha ni mogel prenesti. Govorile so mu: »Umoril si mi gospodarja — kaj naj počnem sedaj? Ubij še mene, le vzemi mi življenje!«

Na čelu morilca so se prikazale potne kapljice; ni mogel zbežati, ne kričati, ne poriniti nožnega rezila skozi mehk, črno kožo —. Oči psa pa so govorile naprej: »Glej, pripravljen sem. Čakam na smrtonosni sunek. Ne bom se umaknil od tebe, dokler me ne usmrtiš.«

Šepetale so še: »Bil sem senca gospodarjeva...«

Miha si je želel koprneče, da bi odmevala daljina od trušča, od glasov, od klicev, osamljenosti na sredini molčečih polj ni mogel prenašati, obe plav-

kasti oči sta ga napolnjevali z nepopisno grozo. Da bi jih ne bil prisiljen gledati, je uprl pogled v nebo, kojega neskončna kupola je bila preprežena z mrežami zlatih žarkov.

Kmetje, ki so se vračali ob solnčnem zatonu proti domu, so slišali smeh. — Radovednost jih je gnala, da so se približali. Našli so Kajna, ki se je igračka s kobilico in ni spoznal nikogar več. — Poleg njega je sedel pes in čakal mirno.

Prva ženska v tujski legiji.

Pred kratkem je bil beležen velik uspeh glede popolnega izenačenja obeh spolov v pravicah in dolžnostih. Javnost je zvedela, da je vršila ženska štiri leta vojaško službo v tujski legiji. Junaška zastopnica nežnega spola, ki je službovala kot legijonarka, opisuje svoje doživljanje, ki so izšli v posebni knjigi v Londonu. Pisateljica je prikrji-

faro. — V nedeljo 13. decembra smo spremili k zadnjemu počitku Felicijana Zupanc, kmetkega sina, po domače Pistotnikovega pri Sv. Duhu. Dolgo časa je trpel na jetiki. Ves ta čas je prenašal svojo bolezen tako potrpežljivo in bogu vdano, da je nam lahko vsem za zgled! Bil pa je tudi v življenju priden in pošten. Naj mu bo Bog dober plačnik. — Dobili smo novega župana. V petek je menda z drugimi vred prisegel pri areskem načelnstvu. — V nedeljo po večernicah je bila v šoli prireditev s proslavo kraljevega rojstnega dne, ki je povsem dobro uspela. Čisti dobiček bo prišel v prid revnim šolarjem.

Sv. Andraž v Slov. gor. Dne 26. novembra sta obhajala zlato poroko pri Sv. Andražu Gregor in Marija Družovič, posestnika v Derbetincih. Zlatoporočenec je tudi 50 let cerkveni ključar in 50 let naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Cenjeni družini želimo še obilo obilo sreče in zdravlja.

Fram. 16. tega meseca smo spremili k večnemu počitku Nežo Mom ali Dogečevo mater. Bila je dobra mati svojim otrokom, dobrotnica revežem in obenem skrbna gospodinja. Bog ji bodi plačnik, preostali pa naše sožalje!

Noršinci pri Ljutomeru. Prostovoljno gasilno društvo v Babincih je imelo običajno tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za novo motorno brizgalno. Prosil je pri radodarnih srocih za blagohotne prispevke z darovi, vsi so se temu vabilu radi odzvali, samo g. župan nas je odklonil. Tako poroča »Domovina« dne 26. novembra. To pa ne odgovarja resnici. G. župan občine Noršinci še nikoli ni preziral gasilnih društev, ampak jih vselej po svojih močeh podpiral, za kar mu gre vsa čast. To potrjuje naše nabiralne pole. Zlobni obrekovalec je mislil s tem člankom spraviti nadvse spoštovanega g. župana in gasilno društvo ob dobro ime in čast, kar pa se mu ni posrečilo. Kakor sumimo, ima ta zlobni obrekovalec že veliko podobnih grehov na svoji vesti, ker ga samo hujškarija na svetu veseli. Prostovoljno gasilno društvo v Babincih.

Murščak. V Murščaku pri Slatini Radenci je umrl, spreviden s sv. zakramenti, po kratki mučni bolezni nad vse priljubljeni 18letni mladenič Stefan Zezdin, posestnikov sin. Kot najstarejši sin pošene kršćanske hiše je bil edina podpora staršev ter je tudi vsem sose-

dom rad priskočil na pomoč. Vsi, kateri so blagega pokojnika poznali, jim ostane v trajnem spominu. Na zadnji poti ga je spremljala mnogoštevilna množica. Pokojniku naj sveti večna luč!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Sprejmi, naš priljubljeni list, nekaj novic od nas. Ko je huda gospodarska kriza zajela tudi naš kraj, nas ti iskreno tolažiš, da ne obupamo. Noben naš pridelek ne gre v promet drugače ko po sramotno nizki ceni. Vse gleda s strahom v bodočnost. Zato pa so nekateri začeli kar na debelo krasti in nič jim ni več svetega, češ, kar je tvoje, naj bo moje. Poskušali so svojo obrt v Savcih v trgovini g. Cajnkota. Sreča jim ni bila mila. Imeli so pa lepši plen pri g. Mediki, trgovina v Veliki Nedelji. Zimski čas precej pobira tudi naše ljudi. Tudi gostij je bilo nekaj. Zaročila sta se še vrli mladenič Franc Zmavc, čestiar v Bratonečicah, z Miciko Cajnkovo, sestro g. trgovca Cajnkota v Savcih. Bog daj srečo!

Ljutomer. Izdihnil je svojo blago dušo dne 15. tega meseca zvečer obče spoštovani gospod oskrbnik Ivan Perbil iz Gresovčaka pri Ljutomeru. Bil je vedno dobrega srca do vseh, posebno pa kot oskrbnik grofa Lamberg in Admontskega posestva do svojih viničarjev. Dolga leta je bil tudi obč. odbornik in svetovalec. Bil je še tudi odbornik Prosvetnega društva. Tebi, ki si bil delavec za čast božjo in ljudski blagor, dober oče svoje družine in do vseh, te naj ljubi Bog poplača obilno v nebesih in da večni mir in pokoj in večna luč naj sveti. Njegovi soprogi in otrokom v imenu vsega članstva Prosvetnega društva in vseh, pa naše iskreno sožalje!

Celje. Poročila sta se dne 12. t. m. v Celju g. Avgust Uršič, trgovec, in gđ. Jožica Plautsteiner, oha iz Sv. Jurija ob južni žel. Mlademu paru iskreno čestitamo!

Vojnik. V nedeljo zjutraj, dne 13. tega meseca je v sled srčne kapi v starosti 48 let umrl Ivan Kovač, posestnik v Lešju. Njegov pogreb se je vršil v torek dne 15. tega meseca dopoldne ob ogromni udeležbi ljudstva. Rajni je bil krščanski mož, dolgoletni naročnik našega lista in je bil do zadnjega diha odločno v naših vrstah, kakor tudi njegovi otroci. Zapuščena žalujoča žena in 10 nepreskrbljenih otročičev. Rajnemu bodi Vsemogočni milostljiv sodnik

in bogat plačnik! Žalujoči vdovi in otročičem pa naše sožalje!

Ponikva ob južni žel. Gospodarska kriza nas stiska od vseh strani. Živina nima cene, zato je gospodarji koljejo doma. O vinski kupčiji sploh ni govora, z drugimi pridelki pa je istotako križ. Odkod naj vzamejo ljudje za najnujnejše potrebščine denar, ki ga tudi primanjkuje vsepovsod? Letošnji božični prazniki ne bodo preveč veseli, saj niti belega kruha ni povsodi za praznike. Pogled v novo leto pa tudi ni baš razveseljiv. Značilno sliko današnjih razmer nam podajo sledeči verzi: »Kupil bi si kočo, v njej bi stanoval. Kaj bi s prazno kočo, v njej bi gladoval.«

Sv. Jurij ob južni žel. Kdor misli dati kaj v časopis, naj podpiše svoj lastnoročni podpis, ne pa drugega, kakor je sedaj naredil. Če nima za znamke, si pa naj kje izposodi, da ne bodo potem drugi ljudje dobivali dopisnic — nazaj.

Šmarje pri Jelšah. Moramo se malo pohvaliti z našim cerkvenim petjem, ki ga vodi organist Kidrič. Res, veselo pričakujemo nedeljo in praznikov, da se v cerkvi malo oddahnemo od naših vsakdanjih skrbi, ki tarejo male in velike posestnike, revne in tudi premožnejše ljudi. Res, hudi so časi. Poleg obilnega pridelka moramo dosti veliko pomanjkanje trpeti. Vsega še imamo za prodati: živine, vina, tudi jabelčnice, toda nihče nima denarja, da bi kupil. Davkarija je začela z rubeži. Posojilnice stojijo. Koliko kmetov bi si rado izposodilo denar za davek, pa kje, saj ga niti v posojilnicah ni. Posebno težko je za one, ki jih je Bog blagoslovil z večjo družino. Tam ne slišiš drugega, kakor: Kaj bo, kaj bo, če se v kratkem ne spremeni! Ni druge tolažbe za nas, nego ona, ki jo dobimo v cerkvi. Apostolstvo mož pri nas dobro uspeva. Ljudje se samo sprašujejo: Kje so pa tržani? Tudi Marijini družbi dobro prospevata pod vodstvom g. kaplana Rančigaja. Dne 8. decembra popoldne je bila družinska posvetitev v Lešju pri sosedu monsignorja Vrežeta, pri Anderluhovi. Lepo pobožnost je izvršil gospod dekan.

Lešje v Šmarju. Pri nas si je lansko leto postavil hišo kovač Ivan Verk, kateri zasluži s svojim pridnim in vestnim delom, da izve tudi širša javnost za njega. Kmetovalci, kateri nameravate si nabaviti dobre pluge, se-

la svoje pravo ime in se je podpisala z izmišljenim kot Marija Ambree.

Mlada deklica, ki se imenuje Marija Ambree, je vzrasla med dečki. Bila je edina hčerka mnogoštevilne družine. Oblačili so jo kot fantka in se je igrala tudi v tej preobleki s tovarišicami.

V družini je občeval pretepač Ference Hogen, ki je postal vzor mlade dekline. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je bila Marija ena prvih žensk, ki so se podale na bojišče. Med celo vojno je bila zaposlena na fronti kot usmiljenka. Proti koncu svetovne morije je dobila hrabra deklina čisto moške poteze in njeno obnašanje je bilo itak prikrojeno po vojaško. Kaj bi naj bila počela, ker je bila vajena na vojaško službo, po končani vojni? Sklenila je, da bo sledila vzgledu Ference Hogen in je poiskala v njegovi družbi pisarno za rekrutacijo tujske legije. Marija je zgedala tako moško, da ni sumil nikdo na kako prevaro. Spretno podtaknjen moški se je pustil mesto nje preiskati od zdravnika. Potvorjen potni list je bil istotako v »najlepšem redu«. Iz pisar-

ne za rekrutacijo je bila poslana v trdnjavo St. Jean, kjer je bilo zbirališče legijonarjev. Ko je zapazil poveljnik zbirališča ročno torbico legijonarke, jo je vrgel proč s pripombo, da taka ženska navlaka nikakor ne pristaja legijonarju!

Marija je zašla v družbo oseb, ki so po navadi označene kot izvržek človeštva. Med legijonarji je bil mož, ki se je ukvarjal s trgovino s sužnji, ki se vedno cvete na skrivnem, in se je ponahal, kako je prodajal zamorce iz Somali dežele za 50 do 80 angleških funtov, ženske za 40 do 60, otroke po 20 do 30 funtov. — Je, piše legijonarka, med legijonarji nepredpisana navada, da se ne izprašujejo med seboj o preteklosti. Ako pa zaupa kateri prostovoljno kak doživljaj, ga poslušajo vsi z največjo napetostjo.

Marijini tovariši so bili: mlad Nemec, trgovec, ki se je zatekel po polomu trgovine v tujsko legijo. Nadalje prav posurovel ameriški mornar in en Šved.

Življenje v tujski legiji je bilo vse

prej drugo nego prijetno ter udobno. Zbudili so jih zjutraj ob štirih in jim dali slabe kave. Uniforme, katero je podedovala Marija po padlem legijonarju, niti očistili niso. Preiskava o zdravstvenem položaju v taboru je bila omejena edinole na zobe. Zelo se je prestrašila legijonarka, ko jo je nekoč povprašal zdravnik: »Zakaj ste pa to storili?« Že je bila uverjena, da je razkrinkana. Pa zdravnik je menil, da je čudno in nekaj izrednega, kako da se je upala brez temne preteklosti v tujsko legijo.

Marijini utrjeni živci so jej omogočali družbo največjih pustolovcev iz celega sveta kot znosno. Udeleževala se je vsega v družbi tovarišev. Obiskala je grozne beznice v afriškem Alžiru ter v Tunisu in se je zapletla nekoč v krvav prepir z vojakom, ki je pretepel na zavišju plesalko.

Naloga čete, kateri je pripadala legijonarka, je bila: krotiti Arabce. Udeležila se je več bojov. Ni je bilo tolikanj strah pred krogli, pač pa se je bala

jalnike in okopalnike za drugo leto, oglašite se pri njem, ker dela res dobro in vestno. Ilišo ima pod hribčkom bivšega oblastnega poslanca in načelnika cestnega odbora Turka. Prevzema tudi večje število naročil. Svoji k svojim.

Kostrivnica. Po raznih krajih naše ljube slovenske domovine se obhajajo razni jubileji. Tako imamo tudi mi Kostrivničani letos dva jubileja, in sicer slavi Bralno društvo 40 letnico, fantovska Marijina družba pa 10 letnico. Najstarejša in najlepša fantovska organizacija je Marijina družba, saj že več kot 300 let družijo fante vseh stanov pod Marijino zastavo. Tem so sledili drugi, skozi 10 let jih je naraslo nad 70. Tako se lepo število fantov zbira pod Marijino zastavo. 8. decembra ob 10 letnici je bil zopet sprejem po novem obredniku, ki je posebej za fante ter je jako pomenljiv. Fantje, le po tej poti naprej, saj velja pregovor: »Fant Mariji vdan, vrl Slovenec, vrl kristjan!«

Brezje—Sv. Primož—Sv. Jurij ob juž. žel. Dolgo že ni bilo Brezja v časniku. Malo pa se le moramo oglašiti. Pri nas živimo mirno življenje, ki ga ne moli hrum in šum sveta. V tem mrzlem zimskem času pa je postala naša vas pravcato zbirališče takozvanih ponočnjakov, kateri vogle podpirjo in izživajo surove besede proti našim mirnim fantom. Kaj takega ne pomnijo najstarejši v vasi, da bi se bilo kaj takega godilo, ker motijo nočni mir, da pošteni ljudje ne morejo spati. Kdo je tega kriv, domačini dobro vemo. Treba bo pravega recepta, pa bo bolezn konec.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Dne 23. tega meseca nas je presenečila vest, da nas je zapustila za vedno gospa Marija Mašek, rojena Čonč iz Rogške Slatine, žena sodnega oficijala iz Rogatec. Bila je stara komaj 47 let. Blaga pokojnica je bila med tukajšnjim ljudstvom zelo priljubljena, kar je pokazal tudi njen pogreb. Na njeni zadnji poti je bilo toliko množica ljudstva, kolikor je že v naši fari dolgo nismo videli. Pokopana je pri Sv. Trojici v svojo rodbinsko grobnico. V tej grobnici smo tudi ob tej priliki videli krsto pred šest leti umrlega njenega brata, katera je bila še popolnoma taka, kakoršno so položili v grobnico. Pokojnica zapušta 10letno hčerko, moža in žalujejo starše. Drugi dan pa ji je na isti pot sledila gospa Marija Stojisavljevič, po-

puščavske blaznosti, ki se je pojavljala med moštvom in kosila s koso smrti.

Neko noč je bila Marija na straži pred taborom. Naenkrat je čula iz teme neki glas, ki jej je pošepnil: »Hočeš živeti lepo življenje, posedati prostost, harem mnogo konj?« Na vprašanje: »Kedo tamkaj?« je prejela odgovor: »Priatelj, ki je bil svojčas tudi tako nespameten, da je služil kot legijonar, a živi sedaj kot bogataš.«

Marija, ki je hotela ostati zvesta svoji prisegi, je dvignila puško in — oddala strel. Drugo jutro so našli truplo moža, ki je bil v arabski preobleki in je bil zadet skozi sence. Bil je to Matevž Macquereau, ki je bil pred kratkem legijonar in nasprotnik Marijin. Po odkritju mrljica so brili legijonarji norce. Ustreljeni Matevž je trdno verjel besedam čarovnice, ki mu je bila prerokovala smrt iz ženskih rok. Nobeden od zasmeovalcev ni niti slutil, kako se je uresničilo prerokovanje.

Kako se je pa Marija Ambree otresla tujske legije, tega noče izdati!

sestnica in gostilničarka v Rogški Slatini. Stiya je bila 50 let. Umrila je na posledicah črevesnega raka. Zapušta moža in več malih otrok. Obema družinama naše iskreno sožalje!

Laško. Pretečeni teden sta naš vznemirila dva slučaja nagle smrti. Na Marijin praznik dne 8. decembra je zadela kap gospo Petrino Trop, hotelirko v Laškem. Dne 10. decembra je naglo umrl od kapi zadet g. Melhior Dollnar, gostilničar v Verčeah.

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj havedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnšek, trgovec, Glavni trg.

V Št. Lenartu:

Tone Hrastelj, trgovina.

V Gornji Radgoni:

Jože Hrastelj, trgovina.

V Ljutomeru

Franc Senčar, trgovina.

V Ptuj:

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Mali Nedelji.

Franc Senčar, trgovina.

V Celju

Franc Dobodičnik, Gosposka ulica 15. (pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupi, steklar.

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile, stalno do novega leta. Ta objava je za trgovce, ki odvzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Raznoterosti.

Številka 13. Družina Roberston v Čikagu je pred kratkim dobila nov naraščaj, krepko deklico. Ta deklica je 13. otrok v družini; rodila se je na petek dne 13. novembra, in soba v bolnici, kjer je prišla na svet, nosi štev. 313.

Brezprimeren skopost. Neki Aberdeneec je dolgo premišljeval, kaj bi naredil, da ga smrt ne bi nič veljala. Dolgo je ugibal, nazadnje je pa uganil to: Čakal je, da je umrl njegov bolni sosed. Ko

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova« grenčica prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvalijo zdravniki za ženske soglasno prav milo učinkujoč način »Franz Josefove« vode, ki je zlasti prikladen za nežno rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijah trgovinah.

je zvedel za njegovo smrt, je hitro šel v sosedovo kuhinjo in tam odprl sosedov plin, in se zadušil na — sosedove stroške.

Kolca se mu. Enega najbolj znanih meščanov v Mansfieldu (Združene države Severne Amerike) I. A. Kinga, je zadela čudna bolezen. Skozi celo vrsto dni se mu neprestano kolca. Uporabljal je že nešteto mnogo različnih zdravil, ki so mu jih nasvetovali prijatelji od blizu in daleč, zdravniki uporabljajo nad njim vsa razpoložljiva sredstva, a kolcanje se noče ustaviti. Mož od dne do dne postaja bolj slaboten, ker mu zadnji čas sploh ni mogoče, obdržati v sebi kake hrane.

Svatba na Jutrovem. V Tripolisu se je poročila princesa Karaman Hanuma, hči tamošnjega župana, z nekim arabskim veleposestnikom. Pri poroki ženin in nevesta nista bila navzoča, temveč sta bila morala njiju očeta spregovoriti usodni »da«. Na svatbeni pojedini, do katere ni imela vstopa nobena ženska in tudi novoporočenca ne, pač pa mnogi dostojanstveniki, ni med njimi general Badoglio, tripolitanski guverner, je serviral sam nevestin oče. Trajala je tri dni in trikrat na dan so morali gostje pospraviti jed. list, ki je sestojal iz juhe, bravine, riža, špinačnega štruklja s sirom, buše s faširano tetelino in testenino, arabskih slaščic, sadja, črne kave, sladkorne vode in kislega mleka. Pojedina je trajala, kakor že rečeno, tri dni in evropski gostje so izjavili, da je bilo dobrote — le preveč.

Višek praznovanja. Niso samo posamezniki praznoverni, ampak so temu podvržene celo cele trgovske družbe. Tako je Cunard linija objavila, da njen parnik »Aquitania« ne bo odplul iz pristanišča v New Yorku v petek, kakor to kaže vojni red, marveč bo preloženo odplutje do sobote zjutraj. Ta sprememba se je izvršila samo zato, ker je prišel ta petek na 13. dan v mesecu — namreč na 13. november.

Komunisti se pelastili radio postajo. Na radio postajo v mestu Mehiki je nedavno ponoči vdrla četa oboroženih komunistov, zvezala operaterja in prevzela v popolno kontrolo celo postajo. Sledil je nato njih »ovor, v katerem so napadali mehiško in ameriško vlado. Ameriško vlado so obdolžili, da skuša izzvati vojno na Daljnem vzhodu med Kitajsko, Rusijo in Japonsko. Ko se je približala policija, so nepoklicani gosti izginili.

Zaklad kraljice iz Sabe. Znani angleški lovec Frank Hayter, ki hodi že leta in leta na lov na leve v Afriko, se je vrnil zopet v London, kjer pripoveduje, da se mu je posrečilo odkriti v notrajnosti Abesinije grob svetopisemske kraljice v Sabi in pa njene ogromne zaklade. Zaklad se nahaja, kakor trdi F. Hayter, v neki podzemski shrambi, ta pa se nahaja pod strugo neke reke. Hayter pripoveduje, da je našel tam na tisoče diamanov, rubinov in silne množine nekovanega zlata. S seboj je prinesel več dragih kamnov in nekaj zlata iz te zakladnice. Drugo leto, pravi, bo organiziral posebno ekspedicijo v Abesinijo, da bo dvignil ves zaklad.